

træde istedetfor en Virksomhed fra Lovgivningen. Jeg kunde f. Ex. have ønsket at foreskrive afstillige Forandringer i Loven til Bedste for Mandskabet; thi vi have sørget overdrevent for Skipperen, men meget for libet for Mandskabet. Da der blev Tale om Træksedler, vilde jeg ogsaa have mindet om, at man i England ved Lov har forbudt Træksedler i Faveur af Andre end de nærmeste Paargørende, saaledes at ikke udgaaende Matroser skulle blive bedragne af en eller anden Speculant, der giver dem et ringe Vederlag for den Hyre, de ere især med at tjene. Jeg skulde fremdeles have erindret om, at i Frankrig er Forholdet saaledes, at, hvis en Matros dør ombord paa Udreisen, faae de Efterladte den halve Hyre, og, dør han paa Hjemreisen, faae de den hele. Jeg skulde have mindet om, at Matrosen efter den engelske Lov af 1854 har Ret til at faae en forhøjet Hyre, hvis han paa Reisen faaer formindskede Rationer, osv. Alt dette har jeg imidlertid ikke villet indlade mig paa, for ikke at besværliggjøre Lovens Betragtelse, og især efterat den har været til Forhandling af sagkyndige Folk af Taget. Da Træksedlerne have været saameget omtalte, skal jeg dog bemærke, at det er vanskeligt ved Lov at bestemme Noget derom. Jeg troer i det Hele taget, at dette Forhold maa ordnes ved privat Præcis, og det opstaaer egentlig kun paa lange Reiser — paa korte Reiser kan et saabant System ikke sættes igjennem —, men det er mig bekendt, at ethvert respectabelt Reederi gjerne assisterer Mandskabet ved at betale en Deel af Hyren til de i Hjemmet Efterladte. — Det ærede Medlem for Viborg (Klein) kalder det en „hygelig“ Følelse, naar man vil affstaae corporlig Revselse for Drengene. Jeg tvivler naturligviis ikke om, at dette er hans Overbeviisning; men jeg tør maaske haabe, at han heller ikke tvivler om, at det er min Overbeviisning, at det er en altfor „rast“ Følelse at ville vedligeholde den corporlige Revselse. Jeg troer, at dette er et slet System at fastsætte ved Lov, og at vi nu ere komne saa vidt, at vi netop ved Lov kunne affstaae denne Slags Revselse. Hvorledes er Forholdet? De Drengene, der gaae tilspes, komme i Reglen ikke ombord, før de ere confirmerede — jeg taler ikke her om de Smaaskippere, der tage

ganske unge uconfirmerede Drengene med sig, — og jeg paastaar da, at saavel Drengen som Skipperen ere bedst tjente med, at al Banken ombord er forbudt. Dersom Skipperen har Ret til at give en saadan Dreng en Kusning eller Tæmp, eller hvad man nu vil, er det ikke nok dermed, thi hvorfor skulde den Næstcommanderende, Styrmanden, ikke ogsaa ligesaa godt have Ret dertil, naar han fik Noget imod Drengen? Ja, hvorfor skulde ikke selve Matroserne, naar de ikke kunne lide en saadan Dreng, gjøre det Samme? Disse unge Mennesker, der netop trænge til Beskyttelse, skulde nu ved denne Lov betages den Beskyttelse, der er given de Andre; det kan jeg dog virkelig ikke finde rigtigt. Kan en Dreng paa 15 Aar, altsaa i sin Dpvæxt, taale Prygl saa godt som en voksen Mand? Det vil dog vist Ingen paastaae, og har man altsaa fundet det rigtigt nu at affstaae Pryglsystemet for de Ældre, paastaar jeg, at det er baade en Feil og en Uret at ville vedligeholde det for de Yngre, der, som sagt, i høi Grad trænge til at beskyttes. Det hører naturligviis nu til Sjeldenhederne, at der ombord stee saadanne Mishandlinger som dem, om hvilke vi have hørt og læst i tidligere Dage; men det er dog passeret, saaledes at denne Ret til at prygle Drengene har kostet Drengen Livet, og jeg kunde, hvis de Herrer ønskede at høre det, anføre forskjellige Processer, der have været førte i den Anledning. Det er, som sagt, en altfor rast Følelse, der vil give Skipperen Lov til at give en Dreng en Kusning, saa til Høre og saa til Venstre, og at ville indføre, at ogsaa de andre Folk skulde kunne gjøre det Samme. Det er bedst at stole paa, at Drengen, naar han kommer ombord, vil føre sig nogenlunde ordentligt op, og det er i Almindelighed ikke ved Prygl, at man reformerer; tværtimod. Der er givet den forstandige Skipper saamange Maader, hvorpaa han kan opdrage den Dreng, der er betroet til hans Varetagt, saaledes at han i Tiden kan gaae frem til at blive en dygtig Mand af Taget, at man ikke behøver at give Skipperen en yderligere Bemyndigelse til selv at være Strafbøver. Jeg haaber derfor, at det ærede Thing vil fastholde Bestemmelsen om Pryglsystemets Affkæffelse. — Jeg skal afholde